

Baptisten Gemeente Apeldoorn

Donderdag 19 maart 2020

Aan het woord: Erik van Duyl

Vanuit mijn werkkamer wil ik u allen hartelijk groeten met een persoonlijk woord. Vanuit ons geloof mogen we onze hoop vestigen op de Heer, die machtiger is dan al wat de mens kan treffen. En als we dit niet meer op zondagochtend kunnen delen in de samenkomst dan zoeken we wel naar andere wegen, want onze verbondenheid in Christus blijft bestaan.

Voordat ik verder ga met een boodschap van hoop, zal ik echter eerst iets delen over mezelf. Dat ik schrijf vanuit mijn werkkamer is niet voor niets. Sinds afgelopen zondag zit ik kuchend en zwetend thuis. Ik zit hier in quarantaine daar het er alle schijn van heeft dat ook ik getroffen ben door het coronavirus. Aanvankelijk leek het een griepje, maar dit blijkt hardnekkig in je lijf te zitten. Het is te doen voor een vijftiger, maar leuk is het zeker niet. Samen met Ineke hebben we een soort stil leven. Krantje lezen, beetje rommelen in huis en tuin, middagdut, en weer wat hangen op de bank. Gelukkig lijkt Ineke grotendeels hersteld. Zij boetseert een olielampje met de betekenis dat we waakzaam zullen blijven in deze tijd. Zelf doe ik langer over mijn herstel. Als 'gezonde' vijftiger word je niet automatisch getest; dus kan ik vooralsnog niet met zekerheid stellen dat we het coronavirus in huis hebben. Als ik wel een test zal krijgen, zal ik u uiteraard het resultaat laten weten. Helaas moet ik melden dat meerderen in onze gemeente ziek en mogelijk getroffen zijn door hetzelfde virus. Het is ons niet voorbijgegaan. Mijn medeleven met allen die evenzo ziek thuis zitten.

Wist u trouwens dat het woord 'quarantaine' een afzondering van veertig dagen betekent? Zo krijgt de veertigdagentijd wel een heel bijzondere invulling. We worden met elkaar stil gezet door een klein monstertje dat zich razendsnel kan verspreiden. In de veertigdagentijd mogen we ons bezinnen op hoe de mens zich telkens weer van God afkeert en hoe de Heer zich niet heeft afgewend van de mensheid, maar in Jezus Christus tot ons is gekomen om de kloof tussen hemel en aarde te overbruggen. **De Heer is de enige hoop waaruit wij leven.** Mag ik u aansporen u vast te houden aan deze hoop?

Geloven is begrijpen dat je niet zelf de dingen in de hand hebt. Wij mensen vinden dit maar lastig. De mensen zoeken doorgaans niet het aangezicht van God, maar streven naar de maakbaarheid van alle dingen. We rekenen op de vooruitgang van de wetenschap. Ondertussen loopt er van alles spaak. Oorlogen en religieuze twisten, een oneerlijke verdeling van geld en goed, de opwarming van de aarde, dierenleed omwille van onze voedselindustrie, en nu dus een snel verspreidend virus.

Wat de machthebbers niet voor elkaar krijgen, lijkt dit coronavirus wel te bereiken. Een aantal hardnekkige problemen gaan in de slipstream mee. De jarenlange smog boven de Chinese steden is verdwenen aan de horizon. En voor even blijven we verschoond van plastic hebbedingetjes. De klimaatvervuilende vliegtuigen staan aan de grond. Dit jaar zal de tax aan vliegreuzen niet eens worden gehaald. Op de rijksweg schijnt het ook al zo rustig. Af en toe een auto met een snelheid van rond de 100 km per uur. We kunnen het wel. En het is niet alleen dat vervuilende zaken worden verschoond, maar we hervinden weer de medemenselijkheid. Ineens krijgen de mensen uit de zorgsector eindelijk de waardering die ze verdienen. Hartverwarmend hoe honderden zich vrijwillig melden om de zorgsector bij te springen. Bemoedigend vind ik de beelden van de klappende mensen, soms met

pannendeksels en al. Zou je anders spreken over buurtoverlast, nu klinkt het als muziek in de oren. De nood haalt bij veel mensen het goede naar boven.

Dit mag uiteraard evenzo een uitdaging zijn voor ons als gemeente. We kunnen wat extra aandacht schenken aan de ouderen die uit veiligheid aan huis gekluisterd zijn. Je mag ze niet bezoeken, maar een belletje of een leuk kaartje mag uiteraard wel. En wellicht kunnen we evenzo iets betekenen voor hen die door het corona zijn getroffen. Handen en voeten geven aan onze verbondenheid in Christus.

Als raad hebben we onlangs vergaderd via Skype. Voor enkelen weer een nieuwe ervaring. Zelf moest ik echt even wennen. Ik mocht de vergadering openen en deelde een wijsheid uit het boek Prediker 3: *'Er is een tijd van omhelzen en een tijd om er vanaf te zien. Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te gooien. Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te herstellen.'* We zijn nu in een bijzondere tijd beland. Vragen ons af hoelang het zal duren dat de Heer terugkomt om orde op zaken te stellen. Na de overdenking hadden we als raad met name de vraag over hou nu verder.

We hebben besloten dat **alle activiteiten tot en met 6 april niet doorgaan**. Geen vieringen, jaarvergadering etc. We gaan voor even helemaal op slot. Althans het gebouw, want ons hart mag juist nu open zijn voor God en elkaar. En of we erna weer samenkomen, dan wel dat deze maatregel verlengd zal worden, is nu nog te onzeker om te beantwoorden. Zo is het nog onbeslist wat we zullen doen met de vieringen in de stille week. In ieder geval gaan we een bijzonder Pasen tegemoet. Het feest van de opstanding zal nieuw elan krijgen. Nu al is de veertigdagentijd uniek. In vele opzichten zet het ons aan het denken. We zijn stil gezet.

Ter bemoediging wijs ik u op de krachtige woorden uit Hebrëen 12:2

'Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof. Denkend aan de vreugde die voor Hem in het verschietslag, liet Hij zich niet afschrikken door de schande van het kruis. Hij hield stand en nam plaats aan de rechterzijde van de troon van God.'

In Christus verbonden,

Erik & Ineke van Duyl

Kijk- & leestips

Via <https://kerkstream.nl/> kunt u op zondagmorgen een dienst live volgen via internet.

Via het jongerenkanaal van de EO ([BEAM](#)) wordt zondag om 11:00 een kerkdienst op YouTube uitgezonden.

Pastoraat & bezoek

Neemt u de komende tijd even een momentje om iemand te bellen of een kaartje te sturen?

In de volgende nieuwsbrief willen we u meer informatie geven over hoe we dit belangrijke onderdeel van het gemeente-zijn – juist in deze tijd – vorm gaan geven.

voor de ander

Vanuit de raad

Voor zover we weten is het nog nooit voorgekomen, de zondagmorgendienst gaat niet door. En niet voor één zondag, maar in ieder geval nog drie zondagen. Hoe bizar om juist in deze tijden van onzekerheid elkaar niet fysiek te kunnen ontmoeten. Gelukkig is gemeente-zijn niet gebonden aan het gebouw, en kunnen we nu nog steeds verbonden zijn met elkaar. Als raad hopen we twee keer per week een nieuwsbrief zoals deze uit te sturen, om elkaar op de hoogte te houden en elkaar te kunnen blijven bemoedigen. Ook wanneer er andere initiatieven ontstaan, krijgt u natuurlijk van ons bericht.

Heeft u informatie of andere inhoud voor een volgende nieuwsbrief? Mail dit naar secretariaat@baptisten-apeldoorn.nl

Agenda

Alle activiteiten tot en met 6 april gaan niet door. Dit is inclusief alle samenkomsten, de ledenvergadering, alle kringbijeenkomsten enzovoorts.

Mocht u de komende paar vrijdagen op het schoonmaakrooster staan -> ook de schoonmaak gaat niet door!

We houden u via deze nieuwsbrief op de hoogte over activiteiten na 6 april.

Ziekenboeg

Van alle kanten ontvangen we berichten van mensen die getroffen zijn door de griep en thuis moeten blijven. Daarnaast zijn er ook veel ouderen die uit voorzorg het huis niet meer uitgaan. Laten we voor elkaar blijven bidden, en waar dat kan een kaartje sturen of een telefoontje plegen.

Het bezoekersteam heeft vanochtend met elkaar gesproken over de groep ouderen & zieken die nu geen bezoek kan krijgen. Deze groep wordt verdeeld en zal binnen enkele dagen gebeld worden door leden van het bezoekersteam. Mocht u hulp nodig hebben dan kunt u dit ook bij hen aangeven.

Tenslotte

We wensen jullie, juist in deze bijzondere tijden, Gods onmisbare zegen toe. We hopen elkaar in goede gezondheid weer te mogen ontmoeten!